

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 „

Egészévre . . . 8 kor.
Egyes szám ára . . . 20 fil.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz küldendők.
Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Barcsay Kálmán főispán.

Nem jött idegenbe. A szeretetnek és kellemes visszaemlékezésnek erős kötelékei fűzik. Öméltóságát e kies völgyhöz, még abból az időből, midőn itt a kietlen vadonban farkasok tanyáztak s rozoga kunyhókban fél nomád nép legeltette nyáját; a hol most ezer és ezer munkás kéz dolgozik a hon területén, a nemzeti jólét fejlesztésén és a tette vágyó akarat virágzó kulturát teremtett.

Haza jött Petrozsénybe Barcsay Kálmán főispán, kit a szívek forró szeretetével, az öröm kitörő lelkesedésével fogadtunk.

A főispán, a korona és a kormány bizalmának letéteményese, az a kimagasló közjogi tényező, a kiben a vezető elme bölcsességével az egyéni szeretetreméltóság, a lekötélő szívélyes modor és igazságszeretet párosulnak. Érthető tehát, hogy a midőn mint főispán először jött hozzánk, igyekeztünk kifejezésre juttatni őszinte ragaszkodásunk érzetét annál is inkább, mert főispánságának rövid ideje alatt is bizonyítékát adta közügyeink iránt tanusított jóakaró gondoskodásának, mit azzal is bizonyít, hogy az itt kifejtett ipari munka ünnepén, elvállalta a védnökséget.

Nem kellett tehát Petrozsény és vidéke közönségét arra buzdítani, hogy részt vegyen a főispán iránti tiszteletnyilvánításon.

Jövelele nem volt előre jelezve, csak az utolsó órákban jutott köztudomásra s még is nemcsak Petrozsény, de az egész Zsilvölgy számottevő tényezői igen szép számmal voltak a főispán ünnepelésén. Pedig kiakarta kerülni a fo-

gadtatást, ki akart térni az ünnepeltetés elől.

Midőn szárnyra kelt az örömhír, hogy a kormány előterjesztésére az apostoli király a Hunyadiak dicső vármegyéjének főispánjává Barcsay Kálmánt legkegyelmesebben kinevezni méltosított, fokozódó vágyódással vártuk az alkalmat, hogy örömrünknek, ragaszkodásunknak kifejezést adjunk. Amire e héten nyílt alkalmunk. Örömmünnepe volt a főispáni látogatás községünknek s járásunknak.

Erről az ünnepéről az alábbiakban számolunk be:

* * *

Csak egy ember ejtette ki száján, de azért mintha villámszárnyakon lelt volna körülhordozva már 24-én a délelőtti órákban Petrozsényben mindenki hangoztatta, hogy: „jön a Főispán”. Csak azt nem tudták, hogy melyik vonattal s ezért várta e napon délelőtt is a Piski felől érkező vonatot oly nagy néptömeg.

A ki nálunk emberszámba megy tudatával bir annak, hogy Barcsay Kálmán vármegyénk jelenlegi főispánja a közpályán töltött 30 évi szolgálati ideje alatt Petrozsény és vidéke, különösen pedig nagyközségünk iránt mennyi jóindulattal viseltetett s fejlődésében pedig, különösen az utóbbi időben mily nagy arányban vette ki osztályrészét, Senkinek sem tűnt fel hát az, hogy 24-én ebéd után már megindult a néparadat a vasut irányába, hisz mindenki látni ohajtott vármegyénk nagytudásu első emberét, ki mint főispán völgyünk határát ekkor lépte át először, félve attól, hogy kiszorulnak a nézőtérrel. Ugy

is történt, a ki későn jött nem kapott helyet. Midőn a „Petrozsény és járási” ipartestület hatvan tagjával, élén zászlójával és előjáróságával 3 órákor a perronra a bányazenekar hangjai mellett belépett már csak a hivatalos testületek részére fentartott helyek voltak még üresek.

A vonat közeledtét jelző sip elhangzása után a teljes számban megjelent hatalmas bányazenekar rázendített a Rákóczi indulóra s ennek nagyszerű hangjai s az ezer ajkáról dörgő éljenzés mellett robogott be a gőzparipa.

Fenséges látvány volt ez.

A vonatról kiszálló főispánt, kit főszolgabíránk járásunk határán fogadott, Andrejcs János bányatanácsos, salgótarjáni bányaigazgató üdvözölte meleg hangon, lelkes szavakkal fejezve ki köszönetét azért, hogy magas látogatásával járásunkat megtisztelte; eljött mint a munka embere, ki páratlanul áll a munkásságban a munkásság terén, hogy megjelenésével letörölve az izzadságot, az érdemet az igaz elismeréssel tüntesse ki s ez által új erőt adjon a munkásnak a reá váró nagy teendők végeztetésére; — kéri szerencsétlensége megjelenésével azt a nagy társaságot a mely felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül szeretete, nagyrabecsülése és kiváló tiszteletének kifejezhetése jeléül a Wagner szálloda nagytermében este 8 órákor diszlakomát rendez.

A szünni nem akaró éljenzések után a főispán kijelentve, hogy habár nem barátja a parádénak s most sem parádézni, hanem kötelességet jött e járásba teljesíteni: az őszinte ragaszkodásnak ily fényes megnyilatkozása elől nem tér ki, szívesen fogadja azt s ígérve, hogy munkára

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

A vigécz.

Természetráji tanulmány.
Írta: Borax.

Ha utazás közben valamely állomáson egy ur száll föl, a ki nagy robajjal beront a fülkénkbe, a kalauzzal larmázik, hogy nincs hely, eközben minden szabadon levő helyet telerak kofferjával, csomagjával és plaidjével, nagy grandezzaal bemutatkozik, a viszontbemutatkozásra nem reflectál, hanem magát kényelembe téve az egyik oldalon végigdől és sáros lábait fölraakva télikabátunkra vegyes nyelven hangos társalgást kezd, úgy bemutatkozás nélkül is tudjuk, hogy kihez van szerencsénk, látjuk hogy ő: vigécz.

A dunántul „gőzhandlő”-nak is nevezik, de ebben már némi csufolódás rejlik; a becsületes neve csak vigécz. A nép nevezte így el a czernában, a cliffonban, kámforban, varrótüben és a jó ég tudja még miben utazó urakat, már pedig azon elnevezések, melyek a nép ajkán teremnek rendszerint találók és éppen azért maradandók. Ma, évtizedek múltán is épp oly általános tehát ez az elnevezés, — az ennek folytán keletkezett számtalan affáir daczára — mint annakelőtte, mikor pedig maga a vigécz már régen átvédlett „kereskedelmi utazóvá.”

Azonban sem ez a kifejezés, sem az egyszerű „utazó” szó nem egyértékese a vigécznek, mert hiszen ha Manasse Tódor uram valamely alkalmatossággal át megy Háromszékből Csikbe, úgy amíg utja tart „utazó”

ő is, már pedig közte és a tintában utazó Rákóczi Isor között mégis csak van némi különbség. A nép legalább így okoskodik és amint hogy a rekruta nem „ujjonez” és a hapták csak hapták úgy a vigécz is csak „vigécz” és semmi más. Különbözik ők maguk az okai, mert még most is kérdezik mindenkitől, akivel találkoznak, hogy: Wie geth's? Viseljek tehát türelemmel e nevet, míg valamely nyelvújítónk „utazoneczot” vagy „utazó tüzetneköt” nem csinál belőlük.

Ugy hiszem azonban, hogy ők ma már édes keveset törődnek ezen elnevezéssel, lévén az ő humoruk elpusztíthatatlan. A vigécz szónak eredetileg bántó és sértő karakterét is az vette el, hogy azon a rengeteg sok rossz és kevesebb élezen, amelyet rájuk vagy róluk csináltak ők maguk nevettek legjobban és hordták azokat szét az ország minden részébe. Ez különben minden jó utazónak elsőrendű kötelessége. Alkalmas anekdotákkal a legmorosusabb kunszaftot is jó kedvre lehet hangolni és aki ehhez nem ért, az nem lesz soha jó utazó. A gyakorlott utazó élezekeiből sokkal nagyobb raktárt tart, mint a milyen mintakollekciót visz magával és ha ketten hárman találkoznak, első dolguk ebbeli készletüket a hallott legújabb vicezek kölesönös kicserélése által felfrissíteni.

Az utazók doyenje híres tréfáját még ma is emlegetik. Ez a Mercur-fi ugyanis kiment a debreczeni szénapiacra és borsós áron összevásárolta az összes szénát. Minden kocsi szénára adott 20 krajczár felpenzt azzal, hogy az árát majd a vasutnál az átvitelkor kifizeti. Még aztán ahány fuvarost csak az úton előtalált, mindegyiktől megvette a szénáját és lefoglalta.

A katonaság részére szállít azt mondta, ezért kell oly sürgősen a vasúthoz vinni. A gazdák megörültek a jó vásárnak és a pálya udvar környéke nemsokára megtelt szénás szekerekkel; még az országuton is hosszú sorban álltak és nagy türelemmel várták azt az urat, aki majd gyűn a széna árát kifizetni. Késő délután, mikor a nap már lefelé hanyatlott, elkezdtek ugyan gyanakodni, de azért csak kitartottak rendületlenül. Öreg este lett, mikor a civilek belátták, hogy valaki csunyal becsapta őket. Huj, ha akkor elesiphették volna! De volt annak esze, hogy nem közéjük, ő már akkor Pesten mesélte a kávéházban a kollégáknak legújabb stiklijét.

No dehát nem akarok régi vigécz-vicezet felmelegíteni hanem a vigécz természetrajzát akarom adni, amely szerint sokkal kedvezőbb, mint azt a köztudatban élő sok igazságtalan vélemény után az ember gondolná.

Az utazói foglalkozás igen sokban hasonlít az újságíró mesterségéhez. Mesterség és művészet egyben. Születni kell erre is, arra is. Egyik sem jut fő fő szakiskolák vagy egyetemek elvégzése után cselhoz, mégis a jó utazónak, mint a teljes újságíróknak kitűnő kvalitásokkal kell birnia. Az újságíróknak mindenhez kell értenie, mert ha a Szerk. cikket kér, már jön is a szedőgyerek a kéziratért. Az utazó hasonló helyzetben van, mert a „Chef” mindennap elvárja a rendeléseket. Hogy utazója miképp csinálja meg az üzletet azzal ő nem törődik, az az utazó dolga.

Az utazónak is meg van a maga ezer fejű közönsége, melyet személyes tudásával és ügyességével meg kell hódítania. Így mindennekeelőtt megkívánatik, hogy az utazó kitűnő szonok és debatter legyen, hogy

szánt idejéből egy pár órát örömmel fog tölteni tisztelői körében, — élteni a népet. — Régi ismerőseivel kezét szorítva s egy pár szót váltva a nagy tömeg „éljen” hangjaitól kísérve vonult be házigazdájának Andreics János bányatanácsosnak lakására, honnan a Gróf Toldalagi és a Henrich Viktor társaságában elköltött uzsona után a bányatanácsos kíséretében kikocsikázott, körülnézett s megtekintette a védnöksége alatt szeptember havában rendezendő kiállítás helyiségeit.

A disztrakción.

Este 8 óra után a salgótarjáni bányatársulat kitűnően szervezett zenekarának harsonái jelezték, hogy érkezik a főispán, kit a száz terítékű asztal mellett felállva, kitörő lelkesedéssel fogadtak Petrozsény nagy község és vidékének válogatottjai. Képviselve volt e banketten a társadalom minden számbavehető rétege. A második fogás után Andreics János bányatanácsos emelkedett fel s nagyszabású beszédben ecsetelte főbb vonalaiban azt a három évtizedre kiterjedő hathatós működését munkásságát vármegyénk jelenlegi nagynevű főispánjának, kinek tekintete állandó figyelemmel kísérte nagy községünk és járásunkat, melyek fejlődésében lépten-nyomon ott látjuk jóakarát és jóindulatú segítő kezét. Hogy az ő támogatásával, — bármennyire is vette nehéz viszonyok között át a főispánsággal járó nehéz teendőket, — mily rohamos léptekben haladunk, igazolja az a színvonal, melyen állanak, völgyünkben ma: a bányáipar, faipar, kulturális intézményeink és kisipar. Kijelentve, hogy Petrozsényben egy adóhivatalnak és járásbírósnak létesítése többé nem pusztán remény, hanem tény, melytől immár kevés idő választ el, — élteni a főispánt.

Erre Barcsay Kálmán állott fel s jelzi, hogy épen oly szeretet fűzi őt Petrozsény és vidékéhez mint 25 évvel ezelőtt, midőn alispánna választatott, — hogy épen oly figyelemmel viseli lelkén e vidék haladását, mint a milyen odaadással dolgozott annak idején a szurduki út létesítésén, a határrendezés keresztülvitelén, a nagy marhavész megszüntetésében stb.; e helyen teljesített munkássága is elősegítette azt a jutalmat, melylyel őt öfelsége és a kormány bizalma megajándékozta; itt szerezte azt a sarkantyút, melyet

ma is büszkén visel. Örömmel szerzett meggyőződést arról, hogy ugyanaz a szeretet fogadta mint a milyen őt ide vonzotta; üdvözlö a régi-eket, de az idegeneket is, ugyanazzal a szeretettel.

Dombora László nyugdíjazott jegyző felsorolva a megye jelenlegi fejének itt szerzett sok érdemét kiemelve, hogy mily jótett volt az, midőn 1878-ban az orosz-török háború idején egy század katonaságot eszközölt a vidéknek; mily áldás volt azon intézkedése, melylyel enyhítendő az akkori éhínséget, hogy az őslakosság munkához jusson, megkezdte a szurduki út munkálatait stb. — élteni a főispánt.

Henrich Viktor főmérnök emelkedett hangú beszédében, lelkes szavakkal ugyancsak a főispán egészségére emel poharat.

Priváry Géza gymnasiumi igazgató a következőkben fejezi ki háláját a közelmúltban történetek után:

Méltóságos Főispán Ur!

Mélyen Tisztelt Uraim!

Megragadom az alkalmat, midőn Méltóságodat körünkben üdvözölhetjük, hogy a petrozsényi áll. segélyz. közs. gymn. felügyelő bizottsága, tanár testülete és az intézetet fentartó község nevében is kifejezzem Méltóságod iránt érzett nemcsak nagyrabecsülésünket, hódoló tiszteletünket, hanem szívünk mélyéből fakadó őszinte meleg ragaszkodásunkat, szeretetünket és hálánkat.

Igen, mélyen tisztelt uraim, nagy hálával forró köszönettel tartozunk Öméltóságának, aki kérelmünkre kieszakozta a magas kormánytól, hogy a magyar nemzeti kulturának diszes csarnoka, az emelendő gymn. épület számára, a kérelmezett kincstári telek átengedtesse.

Ezen egyetlen tény is eléggé bizonyítja, hogy Öméltósága mennyire szívén viseli nemcsak Petrozsény községnek, hanem az egész Zsilvölgynek minden irányu fejlődését, haladását és fölvirágzását! Bizonyítja, hogy nemcsak figyelemmel kíséri és méltányolja az egész Zsilvölgy hazafias törekvéseit, polgárainak a magyar kultúra előhaladására tett becsülést érdemlő áldozatkészségét, hanem mindenkor kész ezen nemes, hazafias törekvéseinket hathatós támogatásával sikerre is vezetni! Mindnyájan lelkünk mélyéből megvagyunk

győződve — hiszen Öméltósága ajkairól is hallottuk már — hogy ezentúl is mindig számíthat e végvidék nagybecsű, hathatós pártolására.

Intézetünk, melynek magyar állami és magyar nemzeti szempontból való fontosságát és szükségességét a nagymélt. Vall. és Közokt. Miniszter ur elismerte, nem fogja feledni, nem feledheti soha Méltóságodnak intézetünk érdekében tett lépéseit, mert hiszen mi tudjuk azokat legjobban méltányolni; maradandó betűkkel lesznek azok megörökítve intézetünk történetének lapjain.

Hálás szívünk teljességéből fakadó érzelmeinket tolmácsolom tehát, midőn azt kívánom, hogy Méltóságodat a magyar haza és a magyar kultúra javára az Isten sokáig őrtesse! Éljen!

Váradi Vilmos nagy helyesléssel és kitörő éljenzéssel fogadott beszédében Buda Károlyt, járásunk főszögabíráját éltette. Majd Zádory Károly a „Hunyadvármegye” szerkesztője mondotta nagy tetszést aratva a következő pohárköszöntőt:

Ebben a dicső multu nagy vármegyében, melynek történetében korszakot alkot a Barcsayak hazafias szereplése, közel egy évtized óta figyelem, mint a közönség lelkiismeretének szószólója a közélet minden mozanatát s igyekeztem igaz hangot adni a közvélemény megnyilatkozásának. Most is ezt teszem.

Hivatásszerű állásfoglalásom — az itteni közélet országutja mellett szerényen meghúzódva — módot nyújtott arra, hogy itt a határszállón kifejtett munkásságod csodálattal szemlélhessem s az elért áldásos sikerekről a méltánylás hangján szólhattam s nyilakozhassam.

Láttam és csodálom azt a munkásságot, mely a bérecek sziklabordái közé hatolva kiaknázta s a nemzet, az emberiség közkincsévé teszi a fekete gyémántot.

Látom mint bontakozik ki a zászló, mely pár hét múlva itt a munka diadalát fogja hirdetni azon a bástyafokon, melyet nemzeti határőrizetül emelt itt a hazafias tevékenység. Látjuk és csodáljuk azt a szilárd kart, mely előlviszi s fennem lobogtatja a munka áldását és dicsőségét hirdető zászlót s mint első munkás férfias kitartással, példaadólag dolgozik és fárad a nemzeti eszme terjesztésén s a hazafias védőbástyájának kiépítésén.

Ez a zászlóvivő, ez a vezető elme, ez a dolgozó, munkás kéz nem más, mint Andreics János bányatanácsos bányaigazgató ur, kinek üdvéért, boldogságáért poharat ültetve kívánjuk, hogy az isteni gondviselés alárendeltjei javára, szeretteinek boldogítására s e község és az egész Zsilvölgy minden irányu érdekeinek előmozdítása s mindannyinak öröme sokáig őrtesse.

rábeszélő képességével célt érjen. Kellemes társalgó is legyen, mert ha önagyságát vagy a kisasszonyt az üzletbe találja, úgy a legújabb fővárosi pletykákat föl kell találnia, akár tud valamit, akár nem. Ha van ilyen kéznél, annál jobb, ha nincs, csinál ő maga, mely esetben a híres színésznek és ősmert sportsmannek kitűnő anyagul szolgálnak, akár csak az újságírónak a holt saisonban. Ha aztán a hölgyeket ilyenformán a maga részére hódította, a papával játszva csinálja meg az üzletet.

Az utazónak már megjelenésével imponálnia kell, különben elvesztette a esatát. Ugy kell megjelennie, hogy már felléptével hasson és hogy ha mégis kellemetlen elutasításra találja, simán és ovatosan fedezhesse visszavonulását, nehogy a léghagyó szerepére jusson. Legjobban tapasztalhatjuk ezt a könyvkereskedők utazóinál. A magyar ember tudvalevőleg nem szívesen vásárol könyvet és az utazót legtöbb esetben röviden de valóban elutasítja. Ekkor az utazó már a viláért sem akarja, hogy vásároljunk tőle, csupán aziránt esedezik, hogy méltóztassunk mintagyűjtőmennyét — a legújabb remekművek diszkutésában — megtekinteni. Rendkívül érdekes . . . No, hisz végre azt megtehetjük, de venni semmi esetre sem veszünk . . . Oh, kérrrem alássan csak méltóztassék megtekinteni . . . A kíváncsiság is sarkall, megtekintjük a diszkutákat, lapozunk bennük, feltámad bennünk egy szép kis házi könyvtár vágya. Közben szerény észrevétel alakjában megdöbbenünk, hogy ez a 100 kötetes munka havi 2 ft.-os részletekben megszerezhető, vigye a manó azt a 2 forintot havonta, megrendeljük. Az

utazó komplementumok közt távozik. Das Geschäft ist gemacht!

A magas politikát illetőleg az utazó simulékony természetű, alkalmazkodik felei érzelmeihez. Czeplőden és Kecskefőten izzó függetlenségi, nemzetiségi vidékeken a jog törvény és igazság alapján áll. Nagyszébenben hangsúlyozza a német nyelv nélkülözhetlen voltát, Zágrábban bekebelezi Dalmáciát Horvátországba, sőt ha kell az egész Balkánfélszigetet a horvátoknak ajándékozza. (Ausztáriában és a külföldön dühös magyar, mert ez a közös tájajádságunk benne is meg van.) Hja! a cél szentesíti az eszközöket, a fő pedig az üzlet. A concurrenzia nagy, a megrendeléseket a cég mindennap elvárja, hiába a főnök nem fizet.

A jó utazónak kitűnő szimatja van mint a riportnernek. A felek hitelképessége felől tájékozva kell lennie. Még azt is tudnia kell előre, hogy ez és ez a cég mikor fog megbukni, hogy akkorra már átengedje a tét a kevésbé ügyes konkurrentiának. Büszkén jelentheti aztán főnökének, hogy . . . cég fizetéseképtelen, „mi” már nem vagyunk érdekelve.

Miként a hírlapírók, úgy utazóink is teljesítenek nemzeti missiót, persze más irányban. Ők ugyanis egy speciális magyar találmánynak az „alsos kaláber”-nek feltalálói és terjesztői. A nemzeti „csöndes” ma már elvesztette régi jelentőségét és helyét az „alsos” foglalta el. Ezt ők terjesztik a Kárpátoktól az Adriáig sőt még azontúl is, megtanítják rá a külföldet is. A becsiek is azt mondják a négy ászra, hogy: „vonnok”. — Ha két utazó a vonaton találkozik, rögtön főfedező utra indul és addig kutat, míg a „harmadik” meg

van. Nálunk pedig tudvalevőleg nem nehéz harmadikat találni. Aztán megindul a játék súlyos föltételek mellett, mert egy vérbeli utazó ma már csak Fregoli-alsóst játszik, tous-les-trois, ultimóval Uhuval, Fedák Sárival és tudj Isten még mivel súlyosítva. A Kereskedelmi Utazók Egyesületének főjvedelmét a befolyó kártyapénzek képezik. Csinál azonban ez az egyesület mást is. Nyugdíj alapja van, törekszik gondoskodni a tagok özvegyeiről és árváiról. Erősen hazafias szellemű hetilapot ad ki és tüzzel-vassal magyarosítja derék vigéceinket. Az átalakulás munkája persze nehéz és hosszú időt kíván, de azért feltartozhatlanul halad a maga útján, mert az egyesülés nagy erkölcsi hatása érvényesül. Ma már egészen más szellem lengi át az utazó kart és mindig jobb elem keresi fel ezt a pályát. Ősmertem egy világíró orosz olajgyáros cég utazóját, aki az összes európai nyelveken beszélt. Elképzelhető, hogy ez az uriember, ki mint ő maga mondotta már „beolajozta” az egész világot, tökéletes világfi volt, nem mindennapi műveltséggel. De akár hány van a mi utazóink között is, aki a magyar föld és néprajzi viszonyok legalaposabb ismerője, kitől sok etnographusunk tanulhatna.

Majd ha már ott tartunk, hogy a magyarosításra és a kar purifikációjára többé szükség nem lesz, akkor talán a „vigécz” elnevezés is a régiségtárbá kerül.

A románok részéről hivatalos diszben Sztánka Ávrám g. kel. lelkész tiszteletbeli esperes üdvözölte a főispánt, — éltetve az egyetértést, testvériséget és hazafiságot. — Gróf Toldalagi Samu lelkesedéssel jelzi, miszerint örömmel vehette minden egyes polgár Ömlőségének azon öröklvű, örök igazsága kijelentését, hogy a társadalom sikeres együttműködése a szívben, a szeretetben gyökerezik. Ha szeretjük egymást úgy ez a szeretet fogja képezhetni azt a biztos alapot, melyen egymást megértve egymást támogatva a haza érdekében, nagy nemzeti kulturális feladataink szolgálatában sikeresen és biztosan munkálhatunk és haladhatunk előre.

Adja az isten — mondja, hogy ezen biztos alapon haladhatunk előre, s hogy ezt tehesük, még tréfában se sértjük egymásnak legszentebb meggyőződéseit és hogy ez alapon haladni, fáradni komolyan, egész férfi szívvél akarjunk. Hála illeti főispán Ömlőségét ezen kijelentéseért. Végül éljenzések között ezzel fejezte be beszédét: „Isten áldja, isten óvja és segítsen mindnyájunkat ezen ideális célunk megvalósításában.“ Fekete József áll. tanító az ip. testület megbízásából élénk figyelemmel és érdeklődéssel kísért pohárköszöntőben éltette a főispánt úgy is mint a szeptember közepén megnyitandó petrozsényi iparkiallítás védnökét. A főispán megragadva az alkalmat rögtön felállott s válogatott, lelkesítő szavakkal éltette a derék iparosokat, mint a kik ma a nemesi osztályt képezik, a huszadik században a munka nemességének képviselői.

Ilie R. Brătuianu tirgu-juii lakos Románia, Gorju kerületének pénzügyigazgatója, ki üdülés és egészségi szempontból a nyarat családjával és többedmagával Szurduban, a gyönyörű fekvésű Héjas-féle fenyvesben tölti, mint vendég fellelkesülve a lelkesedőtől, szerencséjének tartja s köszönetét fejezi ki, hogy alkalmat adott arra, hogy résztvehessen ezen a kedves ünnepségen s itt annyi szívességgel halmozzák el. Ez is bizonyítéka annak a barátságnak, mely a magyar és román között fennáll s mit fényesen megerősített az a fogadtatás, melyben részesült Károly király Ischlben. Végteleül jól esik a lelkének az a nagyrabecsülés, ragaszkodás, melylyel a magyar viseltetik a megye feje iránt, a mi biztos jele, hogy a főispán kitűnő adminisztrátor és igazságos. Élteti a főispánt. Barcsay Kálmán, ki már többször felszólalt, az elhangzott román szavakat sem hagyta válasz nélkül; a szívből jött szavakat szellemesen viszonzva pohárköszöntőjét románul így végezte: „Éljen a Magyar és Román állam lakói között az egyetértés és barátság.“

Sikerült pohárköszöntőkben többen szólaltak meg, míg éjfél felé a főispán, korára hivatkozva, szívélyesen megköszönve a fogadtatást, házigazdájával Andreics János bányatanácsossal, lelkes éljenzések között, a jelen voltak nagy részével kezdet fogja, eltávozott.

A vacsora alatt, a mely Wagner Gyula konyhájának dícséretére vált, Kubata Béla szakszerű vezetése alatt, a bányatársulat kitűnően szervezett zenekara játszott remekül, szebbnél-szebb darabokat.

Kedden, 25 én délelőtt hivatalos vizsgálatot tartott a főszolgabírói irodákban, mely alkalommal a legkisebb részleteket és megtekintve, a hallottak és látottak után, teljes elismeréssel adozott egy a járás fejének, mint a többi hivatalnoknak is; egyben kilátásba helyezte rövid időn belül a munkaerők szaporítását.

Kedden délben Grof Toldalagi Samunál, este Andreics János bányatanácsosnál, szerdán este pedig Buda Károly főszolgabírójánál volt tiszteletre barátságos lakoma rendezve, melyek mindenikén díszes társaság volt hivatalos.

Ittléte alatt megtekintette Petrozsény intézményeit, a vulkáni új telepet és a bányát, a csimpai fűrészvállalatot stb., mindenütt nagy elismeréssel méltatva a rohamos haladást. Petrállán a körjegyzőség helyiségét is megtekintette jólesését fejezve ki az ott talált rend felett.

Csütörtökön a délelőtti vonattal utazott el Dévára. Kísérőitől a közeli „vizsontatás“ ismétlésével vett szívélyes búcsút. Isten hozza!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Ő felsége** a Lipa környékén tartandó nagy gyakorlatra nem megy.

— **Nyugdíjozott jegyző.** Dombora László első-jegyzőnek, kit a vármegye hivatalból nyugdíjozott Hunyadvármegye kör- és segédjegyzői nyugdíjintézetének igazgató választmánya f. hó 27 én állapította meg 1120 k.ban a jól kiérdemelt nyugdíjárulékát. Dombora László 30 éven át szolgált egyhuzamban tappintattal, emberfeletti szorgalommal munkálva Petrozsény

nagyközség, előbb a körjegyzőséget képező községek jóvoltára haladása érdekében s így nem csuda, ha idegei meggyengülve a sok tenni való alatt, nem működtek már úgy mint a szép fiatal és férfikorban. Neve Petrozsény történelmében, méltó helyet foglalva, bizonyára örökké fog élni. Mi azt kívánjuk, hogy azt a csekély összeget, melyre becsületben jól rászolgált, sokáig élvezze.

— **Jegyzőválasztás.** Petrozsényben f. hó 29-én d. e. 9 órakor ejtetett meg a főszolgabíró elnöksége alatt az üresedésben volt első jegyzői állásra a választás. A járás feje jelölte mind a 7 pályázót; megválasztották 8 szótöbbséggel Varjassy Istvánt, ki rég ideje végzi elöljárójának teljes meglegedésére az adóügyek végzésével járó teendőket.

— **Beiratások.** A petrozsényi állami iskolában az 1903—1904 iskolai évre a beiratások szeptember hó elsejével veszik kezdetüket. Tandij egy évre 4 korona beiratasi díj 80 fillér. A kik jogosultnak érzik magukat tandíjmentességre mutatssanak be hivatalosan kiállított szegénységi bizonyítványt. A beiratasi díj mindenikre kötelező.

— **A Petrozsényben rendezett Rákóczi hangverseny** feltűzöttéinek névsora: 20 koronát fizettek ponori Ponryi Sándor és a Salgó-Tarjani kőszénbánya részvénytársulat. 10 koronát: Andreics János és Henrich Viktor. 5 koronát: Papp Sándor. 4 koronát: Rotschild Mór M.-Vásárhely és Dr. Deák Lajos Hátszeg. 2.50 koronát: Maderspach Béla, Jaskei Vilfrid, Báró Ehrenberg Gyula és Szűcs Béla. 2 koronát: Schaffer Mihály, Dr. Gosztönyi Ármin, Bazili Mihály Vulkán és Id. Weil Lajos Demaus. 1.50 koronát fizettek: Jónap Mór Banieza, Maderspach János, Hermann Adolf, Löwi Rezső A.-Barbatyén, Kohn Samu, Hermann Izidor Vulkán, Marek Mór, Szarvas Izsó Hátszeg. 1 koronát: Deutsch Lipót Debreczen, Erdődi Aladár, Becker Dávid, Junger Simon, Pick Samu, Lázár Sándor Kolozsvár, Szűszer Sándor, Rosenthal Manó, Fejér Antal Russ, Baternay Sándor Klopótiva, Hirsch Jakab Hátszeg, Nándra Gyula Hátszeg, Ifj. Weil Lajos Váralja. 0.70 koronát N. N. 0.50 koronát: Herez Lipót, Ábrahám József, Héjas Gyula, Zelman Ernő Bpest, Szalkai N. N.-Várad, Reicher Lázár, Rotter Antal, Hajdu Ignác, Pauszpertl N., Schultz Ádám, Györke Ferenc, Brindus János, Grosz Henrich N.-Baár, Berkovits Lipót Arad, Spitzer Jenő, Junger Manó, Stanca Sebestyén, Lineberger Károly Arad, Hirsch Herman Lupény, Janik Gáspár, Knöpfler Izrael, Edenburg Ármánd, Weisz N., Wagner N., Frisch Miksa Hátszeg. Dr. Munkási Zsigmond Hátszeg. 0.30 koronát Weinberger Hugó Malomviz. 0.10 koronát: Opra János.

Az 1903. augusztus hó 15-én (Szombaton) megtartott Rákóczi ünnepélyen jelenlevő hölgyek névsora: Asszonyok: Bartalics Jánosné, Becker Dávidné, Bíró Albertné, Bittner Adolfné, Dr. Bottenstein Samuné, Friedmann Bernátné, Fodor Istvánné, Földeáki Józsefné, Grosz Hermanné, Gerbert Guidoné, Henrich Viktorné, Herez Arnoldné, Hollaky Arthurné, özv. Huth Adalbertné, Hermann Adolfné, Hauser Sándorné, Junger Józsefné, Junger Samuné, Junger Simonné, Joanovits Jánosné, özv. Kohn Katalinné, Kaczander Ignáczné, Kohn Mórné Puj. Kubata Béláné, Kohn Sándorné, Löwy Antalné A.-B.-Iszkrony, Mandel Mórné Klopótiva, Polyák Gusztávné, Rotter Antalné, Sandner Jánosné, Sabathil Ferencné, Schaffer Mihályné, Seidenfeld Lipótné, özv. Stine Józsefné Arad, Süszer Bernátné, Süszer Mihályné, Süszer Sándorné, Schwalb Náthánné, özv. Tribusz Gusztávné, Thierjung Miklósné, özv. Thomann Józsefné, özv. Ungár Salamonné, Varjassy Istvánné, Várad Vilmosné.

Leányok: Bartalics Teréz, Berger Hermin Tustya, Bittner Hermin, Bittner Helén, Bittner Zsuzsika, Bransinger Hedvig Szászváros, Braun Juliska, Fischer Annuska, Fodor Anna, Fodor Aranka, Friedman Teréz, Goldstein Irén Brassó, Grosz Margit, Groszman Piroška és Groszman Rózsika Szálláspatak, Huth Helén, Irotka Pepo, Joanovits Katicza, Junger Sarolta és Miczi, Junger Bianka, Kaczander Sarolta és Czeczil, Kesztenbaum Janka Arad, Kohn Hotika, Kubata Ludmilla, Lázár Szerénke Kolozsvár, Mandel Hermin Lupény, Mandel Berta Klopótiva, Neuländer Veronka Arad, Pap Aranka Arad, Rotter Mariska, Schaffer Katicza, Stine Anna Arad, Süszer Gizella, Süszer Irma, Schlesinger Magdolna Alvincz, Tribus Mariska, Varjassy Aranka Uj-Szent-Anna, Varjassy Mariska, Weil Szerénke Váralja.

Az ünnepély tisztá jövedelme 201 kor. 34 fillér melyet a rendezőség a „Pesti Napló“ szerkesztőségének küldött be.

— **A lupényi önkéntes tűzoltó egyesület** által f. hó 23-án rendezett nyári táncvigalman megjelent igen tisztelt közönségnek, az egyesület támogatásáért hálás köszönetünket nyilváníttuk. Ez alkalommal a jegy megváltása mellett felül fizettek: Mandel Herman ur 18 kor. Krizko Bohus ur, Dr. Kaczander József, Dr. Kalmann János urak 8—8 kor., Vittko Kornél ur 5 kor., Altmann Hugo, Zoltán Arthur, Buday János, Singer Jenő, Karácsonyi Ferenc urak 3—3 kor., Klementz János, Florián György, Geczó Rudolf, Hermann Izidor, Lázár Lajos, Pitsch Sándor, Adler Lajos, Hirsch Lázár, Grausam József, urak 2—2 kor., Manner Géza, Florea Sabin, Csicsely Endre, Strifler Ferenc, Bertha Kálmán, Sztójka Béla, Blazsek János, Fosztó Lajos, Mike János, Klein Jakab Csillag Gusztáv, Pancsur Jakab, Hermann H., Hilt Hermann és Weinstock Sámuel urak 1—1 kor., Ince Ferenc, Lázár József, urak 50—50 fill. Lovász Sándor ur 40 fill., végre András Ferenc ur 30 fillért. Összesen 92 kor., 10 fillért, mely összeget a nyilvánosság előtt is köszönettel nyugtázzuk.

Lupény 1903 augusztus 24-én

A lupényi önk. tűzoltó egyesület.

Vidéki levelezés.

Tisztelt szerkesztő ur!

Már régi óhaja volt közséjünknek, oly községi bírót kaphatni, ki a közséj fejlesztését, jólétét és virágzását tűzi ki hivataloskodása céljául, és örömmel írhatom meg, hogy egy ily előjáróra akadunk Schwemhammer István urban, kinek nevét a közjólét emelésére létesített egy újabb műve a „tűzoltó egyesület“ alapítása örökíti majdan meg a közséj élelményeiben!

Nagyon természetes, hogy ez egyesület életre hívásában, azaz az ige testté alkotásában az orosz-lán rész, a közséj ügyei iránt élénken érdeklődő bányagazgatóságunk vezetői nsqs. Krizko Bohus és Külley Elemér igazgató uraké, kik úgy tetemes anyagi támogatás és jó indulat, mint az egyesületben személyes közreműködésük által, jó példájukkal a már létesített tűzoltó egylet tagjaiban az egyesület ügyei iránt mind nagyobb és nagyobb érdeklődést keltenek!

Különösen kiemelendőknek találom, hogy az egyesület főparancsnoka: Krizko Bohus bányagazgató ur.

Alparancsnoka: Vittko Kornél b. igazgatósági könyvelő ur

Jegyzője: Szalánczy Zoltán b. igazg. iroda tiszt ur

Tisztjei: Domsa Márián, Florea Sabin, Singer Jenő és Wenczel Gusztáv hivatalnok urak.

Oly vezetőség tehát, kiknek személye biztosíték arra nézve, hogy az egyesület fejlődni és virágozni fog!

A legénység 40 válogatott fiatal emberből áll, és itt a közönség nyilatkozatát tolmácsolom, hogy „ritkán lehet tűzoltó egyesületben ügyesebb és a nemes ügy iránt érdeklődőbb legénységet találni“!

Az egyesület f. hó 23-án úgy anyagilag, mint erkölcsileg igen sikerült nyári táncvigalmat rendezett.

A tűzoltóknak a mulatság színhelyére való felvonulása teljesen precízén sikerült, úgy hogy többek nyilatkozata szerint, tökéletesebbet tényleges szolgálatban levő katonaságtól sem lehetett volna várni!

Adja az ég, hogy a lelkesülés soha ki nem alvó tűz legyen! Adja az ég, hogy az egyesület alapítója, lelkes főparancsnoka, tisztjei és legénysége valamint annak pártfogói soká éljenek!

Lupény, 1903. augusztus 24-én

Egy lupényi.

Tanügy.

A petrozsényi szent Ferenczrendi nővérek elemi és felső leányiskolával összekötött leánynevelőjében (internatus) az 1903-1904. tanévre a beiratások szeptember 1—4-ig d. e. 8 órától 12-ig, d. u. 2—5-ig tartanak. A rendes tanítás szeptember hó 4-én reggel 8 órakor veszi kezdetét.

A) A benlakó növendékek felvételét illetőleg a következők veendőik figyelembe:

1. Az iskolaköteles gyermek szellemi és testi ép-ségén kívül: a) keresztlevele, b) újraoltási és orvosi bizonyítvány, c) esetleg megelőző évi iskolai bizonyítvány, vagy ennek hiányában felvételi vizsga kivántatik meg.

2. Ellátási díj fejében köteles minden növendék havi 34 koronát fizetni, mely díj évnegyedenként előre fizetendő.

3. Tandíj az elemi osztályokban egész évre 12 korona; kézimunka tanításért 12 kor. összesen 24 kor.; a felső népiskola osztályaiban havonként 6 korona.

4. Beiratási díj az elemi osztályokban 2 korona, a felső osztályokban 6 korona.

5. Minden bennlakó növendék köteles magával hozni: a) teljes ágyneműt, u. m. 1 szalmazsákot, matrácot, 1 paplant 2 felgombolóval, 2 párnát 4 huzattal és 3 alsó lepedőt; b) Ruhakészletből: 5 sötét, jó tartos köntöst, melyek közül egy sötétkéék kelméből legyen, 2 köpenyt, az intézet által előírt 2 kalapot, 6 inget, 4 hálókabátot, 3-3 fehér és színes nadrágot és szoknyát, 6 sötét színes-, 1 fehér, 1 fekete kötényt, 3 kar-ton nyakkendőt, 1 téli kendőt, 12 zsebkendőt, 6 törül-közőt, 6 serviettát, 6 pár nyári-, 6 p. téli harisnyát, 3 pár lábbelit, továbbá esernyőt, 1 pár nyári-, 1 p. téli keztyűt, ruhakéft, fésűt, fogkefét, mosdótálat, 2 poharat 2 tányért, kávécsészét, evőeszközt.

6. Orvosi rendelés és gyógyszeres külön fizetendők.

B) A bejáró növendékek fizetnek:

a) Az elemi osztályokban tandíj és női kézimunka tanítási díj fejében egész évre 12-12 koronát, össze-sen 24 koronát, 2 kor. beiratási díjat.

b) A felső leányiskolában tandíj fejében havonként 10 koronát, beiratási díj fejében 2 koronát, bizonyít-ványra, értesítőre, valamint az ifjúsági könyvtár gyara-pítására évenként 4 koronát.

C) A nem köteles tantárgyak tanulói (bennlakók és bejárók) fizetnek havonként:

a francia nyelv tanításáért 2 koronát
zongora 6
címbalom 6
cizitera 6

A jelzett díjak mindig előre fizetendők.

A felvételt illetőleg értekezhetni levélben vagy

előszóval.

Petrozsény, 1903. aug. 21-én

Az intézet igazgatósága.

Faragványos matt hálószoza butor dara-bonként is eladó, czim:

a Kiadóhivatalban.

Sz. 7184—903.

polg.

Hirdetmény.

A dévai kir. törvényszék mint birtokbiróság közhirre teszi, hogy a Petrozsény-Livazény-lupényi helyi érdekű vasút bővítési czéljaira Vulkán, Kor-jesd, Iszkrony és Lupény községek határaiban szükséges földterületek kisajátítása tárgyában az 1881 évi 41 t. cz. 46 §-a értelmében a kártalanítási eljárás megkezdésére tárgyalási határnapul 1903 évi szeptember hó 24-ik napjának d. e. 9 óráját Vulkán község házához kitűzte.

Erről a telekkönyvi tulajdonosok és a telek-könyvi érdekeltek azzal értesítettnek, hogy elma-radásuk a kártalanítás felett hozandó érdemleges határozatot nem gátolja, és az egyéni külön érte-sítésnek elmaradása, vagy a tárgyalásról való elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

Kir. törvényszék

Déva, 1903 július 17.

Dr. Papp
elnök

Gheller
jegyző

Unghváry László 300 holdas gyümölcsfa-isk. szőlő- és borkészasága Czegléd.

SZŐLŐT

szállítok rendkívül édeset és zamatosat elsőrendő mi-nőségben

4—5 Postán

Borszőlőből augusztus 20—25-étől kezdődőleg eleinte Oportó és Ezerjő, később pedig Mézesfehér, Kadarka, Kövidinka stb. fajokból a teljes érték előleges beküldése mellett az ország bármely postaállomására bérmentve 5 kilós ládában 1 frt. 15 kr.-ért. Csemegeszőlőből (piros és fehér saszlából) szeptember 1—10-én kezdve bérmentve 5 kilónként 1 frt. 30 kr. Muskotályból (passatutti faj, a csemegeszőlők kí-rálya!) szintén szeptember 1—10-én kezdve, bérmentve 5 kilónként 1 frt. 50 kr.-ért.

Ily módon a vevő 5 kilós csomaghoz 17 fillérrel olcsóbban jut, mintha azt utánvétellel küldeném. Épen ezért postai utánvét mellett egyáltalában nem küldök szőlőt. — Egy szállító-levelel 3 láda szőlőt is lehet küldeni, mely esetben 24 fillért takarít meg a rendelő, vagyis ennyivel kevesebbet köldjön be 3 láda szőlőért.

VASUTON

Borszőlőből 5 és 10 kilós láda és 5—10—15 kilós kasokban kilónként 14 krajczárért.

Csemegeszőlőből (piros és fehér saszlából) fenti nagyságu láda és kasokban 18 krajczárért.

MUSKOTÁLYBÓL (passatutti faj, a csemege-szőlők királya!) a fenti nagyságu kasok és ládákban 22 krajczárért.

Az 5 és 10 kilós ládákban, valamint az 5 kilós kosarakban is az elegysuly tiszta súlynak számítatik, míg a 10 és 15 kilós kékfüllű kasokban a tiszta szőlő-suly lesz számítva és külön lesz a kas ára a rendelő terhére 25—30 krajczárba elszámolva. Mindezen kosarak

az elküldés után a rendelő tulajdonát képezik, azonban mint sajátjukat több ízbeni megtöltés végett hibátlan állapotban és bérmentve újra meg újra beküldhetik.

A vasuton mindig szebben, üdöbben és mint gyorsáru csak oly hamar érkezik meg a szőlő, mint a postán és itt a szállítás olcsóbb is 1—2 krajczárral kilónként. Épen azért tessenek többen összeállni és együtt 50—100 kilót is rendelni. — Ha t. megbízom egyszerre 300—600—1000 kilót rendel és rendelését hetenként többször megismétli, megfelelő engedményben részesül.

A vasuton való küldés esetére Az érték fele része előre küldendő be. Előleg nélkül rendelést egyáltalában nem fogadtatósítok. Vasuti szállítmányoknál a fenti á-rakban a lelkiismeretes csomagolás, a vasuthoz vitel, a szállító-levelel és a kövezetvám költsége is befoglaltatik.

Fentieken kívül mindenféle gyümölcsfából nem-es ojtvány, gyümölcsfa-vadoncz, sima és gyökerez vasszó, továbbá gleditsia és akaczcfa is kapható. Nemkülömben saját termésű, kitünő minőségű új és ő borok hordókban és palaczkokban. Tessék mindezekről árjegyzéket kérni.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alatt említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN TRIEST MELLETT ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógy-szerész egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll.

¹/₁ palack 5 korona ¹/₂ palack 2-60.

10 palack megrendelésénél 10% engedmény.

Petrozsényben kapható Klein Mór örökösei fűszerkereskedésében.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alatt említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegy ellenőrzés a cs. és kir. bel-ügy minisztérium által jóváhagyott kísérleti állomás és elemiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka.

A

VÖRÖSMARTY-ALBUM

A Pesti Napló, amely eddigé az Ember tragédiáját, Arany János balladait Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánkbanját, a Himfy-Albumot, a Költők-Albumát, tavaly a remek kiviteli Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacon általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fénytel és pompával aranyozott kemény kötésben

a

Vörösmarty-Albumot

fogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A Vörösmarty-Album a Zichy-Albumnál is diszebb kiállításban nagy kvárt alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. Csongor és Tündét, Vörösmartynak e kedves drámai költeményét, a Szózatot, a Vén cigányt, Szép Ilonkát és Vörösmartynak legkiválóbb köl-tői alkotásait, kiváló művészek eredeti festmé-nyeivel és rajzaival. 20 műmellékletben és szá-mos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval A valóban remek kiviteli műlapoknak egy része gyönyörű színnyomásu lesz, amilyen ed-dig alig jelent meg magyar diszműben. A Vö-rösmarty-Albumot megszerezhetik mindazok, akik a Pesti Naplóra

1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,
2. akik félévre fizetnek elő és kötelezett-seget vállalnak, hogy egy további félévén át előfizetőink lesznek,
3. akik egy negyedévre fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetés-re kötelezettséget vállalnak, azok a második év-negyedre szóló előfizetés beszolgáltatása után kapják meg a Vörösmarty-Albumot,

4. akik havonta fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a Vörösmarty-Albumot.

Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály albumot, az 1903. évre szóló előfizetés alapján mint előlegezett ajándékot bírák azok a Vö-rösmarty Mihály albumot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési fel-tételek egyikének eleget tesznek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor. egy hóra 2 kor. 40 fillér — Előfizetni minden hó l-től és 15 től lehet.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

